

Standpunt HVV over abortusrichtlijn christelijke ziekenhuiskoepel

De christelijke ziekenhuiskoepel VVI (Verbond der Verzorgingsinstellingen) heeft twee richtlijnen uitgevaardigd over toepassing van abortus in haar Caritas-ziekenhuizen. De eerste richtlijn zegt dat abortus bij een medische afwijking niet kan, tenzij in uitzonderlijke gevallen. De tweede richtlijn zegt dat er in dergelijke gevallen meer overleg nodig is met de ouders.

De Humanistisch-Vrijzinnige Vereniging (HVV) stelt zich ernstige vragen bij zowel de praktische implementatie van deze richtlijnen als bij de autoritaire en anti-pluralistische houding van de christelijke koepel.

VVI weigert zich uit te spreken over de grijze zone tussen een perfect gezond kind en een niet-levensvatbaar kind. Kan abortus bij mongolisme? En vanaf welke graad van zekerheid op mongolisme? Eén percent, vijftig percent, tachtig percent? Kan abortus bij spina bifida (open rug)? Of bij een bochel? Of bij potentiële blindheid? Het VVI maakt er zich vanaf met een principiële verbod, tenzij in uitzonderlijke gevallen die ze niet preciseert. Een ander praktisch en zelfs juridisch probleem is dat het VVI de arts of het ziekenhuis in het beslissingsproces boven de ouders stelt. Nochtans zegt de abortuswet heel duidelijk dat de arts een weloverwogen afweging van de ouders zou moeten respecteren. We spreken inderdaad in de voorwaardelijke wijs, want geen enkele arts is verplicht om een abortusverzoek uit te voeren.

Net zoals in de euthanasiedebatten worden we geconfronteerd met een christelijke zuil die 65 procent van de ziekenhuizen controleert, zwaar gesubsidieerd wordt door de overheid, maar zich niet pluralistisch opstelt. Wij sluiten ons aan bij de uitspraken van Jos Sterckx, directeur van het pluralistisch platform gehandicaptenzorg, die stelt: "De Caritaskoepel kan daarover een ethiek ontwikkelen maar ze vertrekken vanuit een moraal die nog amper door 10 procent van de maatschappij wordt gedeeld."

HVV denkt dat hier sprake is van een gijzelingssituatie. Vanuit een machtspositie drukt de Caritaszuil een standpunt door dat slechts gedeeld wordt door een kleine minderheid van de vrije burgers in dit land. Men doet dit omdat men daar de macht toe heeft, niet omdat er een volwassen dialoog over de kern van de zaak aan voorafging. Men zet vrije burgers voor voldongen feiten, ook al bestaat er geen maatschappelijk draagvlak voor. Er bestaan in België regio's waar men 30 km. en zelfs veel verder moet rijden om een ziekenhuis te vinden dat waterdichte garanties biedt op pluralistische geneeskunde. HVV roept de politieke leiders, maar ook de middenveldsorganisaties in dit land op om zich ernstig te beraden over de nieuwe opstoot van verzuiling die blijkbaar enkel rechten schept maar geen plichten creëert.

Björn Siffer

Woordvoerder HVV